گزارش کوتاه
مجله دانشگاه علوم پزشکی رفسنجان
دوره ۲۱، دی ۱۴۰۱، ۱۰۹۲-۱۰۸۵

بررسی موارد شکایات از متخصصین رادیولوژی و کادر درمانی ارجاع شده به پزشکی قانونی استان فارس طی سال‌های ۱۳۸۰ تا ۱۳۹۹: یک گزارش کوتاه

سپیده سفیدبخت[۱]، محمد زارع‌نژاد[۲]، میلاد قصری فرد[۳]، علیرضا درودچی[۴]، همایون حسینی‌نژاد[۵]، سعید غلامزاده[۶]

دریافت مقاله: ۱۴۰۱/۰۹/۰۹ ارسال مقاله به نویسنده جهت اصلاح: ۱۴۰۱/۰۹/۲۲ دریافت اصلاحیه از نویسنده: ۱۴۰۱/۱۰/۱۷ پذیرش مقاله: ۱۴۰۱/۱۰/۱۸

چکیده

زمینه و هدف: قصور پزشکی به عنوان سهل‌انگاری حرفه‌ای ممکن است باعث صدمه یا مرگ بیمار شود. هدف از انجام این مطالعه تعیین موارد شکایت از متخصصین رادیولوژی و کادر درمانی ارجاع شده به پزشکی قانونی استان فارس می‌باشد.

مواد و روش‌ها: در این مطالعه توصیفی، به صورت گذشته‌نگر کلیه پرونده‌های شکایت از قصور پزشکی رشته تخصصی رادیولوژی از سال ۱۳۸۰ الی ۱۳۹۹ که در اداره کل پزشکی قانونی استان فارس مطرح گردیده‌اند، مورد بررسی قرار گرفت. از آمار توصیفی جهت گزارش یافته‌ها استفاده شد.

یافته‌ها: در مطالعه حاضر تعداد ۶۴ مورد شکایت صورت گرفت. بر اساس نتیجه کمیسیون نیز تعداد ۳۸ پرونده (۵۹/۳۷ درصد) از موارد شکایت تبرئه و تعداد ۲۲ مورد (۳۴/۳۷ درصد) نیز محکوم گردیدند. از نظر نوع قصور، تعداد ۱۰ مورد (۱۵/۶۲ درصد) عدم رعایت نظامات دولتی بوده و در ۹ مورد (۱۴/۰۶ درصد) نیز قصور مرکب رخ داده بود.

نتیجه‌گیری: در مطالعه حاضر، فراوان‌ترین نوع قصور، عدم رعایت نظامات دولتی و نیز قصور مرکب بود.

واژه‌های کلیدی: قصور پزشکی، رادیولوژی، پزشکی قانونی، استان فارس

مقدمه

تصویربرداری پزشکی با مداخلات تشخیصی نه تنها برای تشخیص بیماری‌های بیماران بلکه برای درمان آن‌ها نیز مهم است [۱]. بر اساس مطالعات بین‌المللی، بروز عوارض جانبی در بیماران بستری بین ۴ تا ۱۷ درصد از کل بیماران متغیر است و ۳۰ تا ۷۵ درصد از این موارد قابل پیش‌گیری است

۱- دانشیار گروه رادیولوژی، مرکز تحقیقات تصویربرداری پزشکی، دانشکده پزشکی، دانشگاه علوم پزشکی شیراز، شیراز، ایران
۲- (نویسنده مسئول) پزشک قانونی، دکترای تخصصی ژنتیک پزشکی، مرکز تحقیقات سازمان پزشکی قانونی، تهران، ایران
تلفن: ۰۷۱۳-۶۳۲۴۱۰۰، دورنگار: ۰۷۱۳-۶۳۲۴۱۰۰، پست الکترونیکی: zarenezhad70@gmail.com
۳- دانشجوی پزشکی، دانشکده پزشکی، دانشگاه علوم پزشکی شیراز، شیراز، ایران
۴- مرکز تحقیقات پزشکی قانونی، سازمان پزشکی قانونی، تهران، ایران
۵- مرکز تحقیقات پزشکی قانونی، سازمان پزشکی قانونی، تهران، ایران
۶- مرکز تحقیقات پزشکی قانونی، سازمان پزشکی قانونی، تهران، ایران

[Downloaded from journal.rums.ac.ir on 2026-11-25]
[DOR: 20.1001.1.17353165.1401.21.10.7.2]
[DOI: 10.52547/jrums.21.10.1085]

[۲]. این عوارض جانبی می‌تواند منجر به تشخیص نادرست یا تأخیری و هم‌چنین درمان‌های ناموفق یا آسیب جسمی به بیمار شود [۳].

مسئولیت پزشکی به عنوان یک واقعیت زندگی در عمل مدرن پزشک تبدیل شده است. در این سناریو، نقش پزشکی قانونی برای جلوگیری از تفسیرهای نامناسب از شواهد علمی ضروری است و متخصص پزشکی قانونی همیشه باید در موارد ادعایی مربوط به مسئولیت‌های پزشکی در مورد افراد بررسی‌های لازم را انجام دهد [۴].

از سوی دیگر، مسأله نارضایتی، شکایت بیماران از پزشکان معالج به علت تخلفات و خطاهای تشخیصی و درمانی از مسائل مهم و مورد علاقه جامعه می‌باشد. امروزه علی‌رغم تلاش‌های پزشکان و کادر درمانی و علی‌رغم تقدس خاص این رشته و با وجود بهره‌وری از امکانات در دسترس، میزان نارضایتی و شکایت رو به افزایش نهاده است [۵]. پدیده قصور پزشکی در رادیولوژی در سراسر جهان متفاوت نمایش داده می‌شود. تحقیقات اخیر ایالات متحده در زمینه قصور نشان داد که شایع‌ترین علت شکایت از قصور پزشکی در برابر رادیولوژیست‌ها اشتباه در تشخیص است [۶]. در جستجوهای انجام شده، مطالعه جامعی در ارتباط با گزارش موارد قصور پزشکی رادیولوژی یافت نشد. لذا، هدف از انجام این مطالعه تعیین موارد شکایات از متخصصین رادیولوژی و کادر درمانی ارجاع شده به پزشکی قانونی استان فارس در طی سال‌های ۱۳۸۰ تا ۱۳۹۹ می‌باشد.

مواد و روش‌ها

این مطالعه به صورت توصیفی و گذشته‌نگر می‌باشد و در آن کل پرونده‌های شکایت از قصور پزشکی رشته تخصصی رادیولوژی که طی سال‌های ۱۳۸۰ تا ۱۳۹۹ در اداره کل پزشکی قانونی استان فارس مطرح گردیده‌اند، مورد تحلیل و بررسی قرار گرفت. با استفاده از فرم جمع‌آوری داده‌ها و استفاده از اطلاعات موجود در پرونده‌های موجود در کمیسیون پزشکی اداره کل پزشکی قانونی استان فارس داده‌های مورد نیاز جمع‌آوری گردید. فرم مذکور شامل سن بیمار، جنسیت بیمار، سطح تحصیلات بیمار، شغل بیمار، علل قصور، نوع مرکز درمانی، علت و انگیزه شکایت، نوع جراحی، نحوه کسب اطلاع از قصور، بیماری زمینه‌ای، محل آسیب وارده و میزان دیه تعیین شده بوده است.

روش انجام این مطالعه به این صورت بود که کلیه پرونده‌های بررسی شده در کمیسیون پزشکی اداره کل پزشکی قانونی استان فارس مربوط به قصور متخصصین رشته رادیولوژی طی سال‌های ۱۳۸۰ تا ۱۳۹۹مورد بازنگری قرار گرفت و اطلاعات موجود در آن‌ها بر اساس پرسش‌نامه جمع‌آوری و ثبت شد. با توجه به رأی صادره، میزان قصور یا برائت و یا رضایت و مختومه شدن پرونده مشخص گردید. هم‌چنین، مرگ یا علت نقص عضو و صدمات ناشی از قصور پزشک متخصص نیز بررسی شده است. از جهت رعایت اخلاق پزشکی و محرمانه بودن پرونده‌ها، بررسی بر روی پرونده‌ها در محل اداره کل پزشکی قانونی استان فارس انجام شده و از نام و نام خانوادگی شاکی و آدرس آن‌ها استفاده نشده است. پژوهش حاضر با کد اخلاق IR.LMO.REC.1399.008 در شورای پژوهشی سازمان پزشکی قانونی کشور مصوب گردید.

[Downloaded from journal.rums.ac.ir on 2026-11-25]
[DOR: 20.1001.1.17353165.1401.21.10.7.2]
[DOI: 10.52547/jrums.21.10.1085]

جهت تجزیه و تحلیل داده‌ها از نرم‌افزار SPSS نسخه ۲۲ استفاده شد. نتایج برای متغیرهای کمی به صورت میانگین و انحراف معیار و برای متغیرهای کیفی به صورت فراوانی مطلق و نسبی گزارش شده است.

نتایج

در مطالعه حاضر، تعداد ۶۴ مورد شکایت از رادیولوژیست‌ها و کادر درمان دخیل صورت گرفت که افراد شاکی شامل ۲۶ نفر (۴۰/۶۲ درصد) مذکر و ۳۸ نفر (۵۹/۳۷) مؤنث بودند. در مطالعه حاضر، فراوانی گروه سنی افراد نیز مورد بررسی قرار گرفتند. در مطالعه حاضر، فراوان‌ترین گروه سنی شاکیان مربوط به ۳۰ الی ۳۹ سال بود. از نظر سطح تحصیلات ۱۷ نفر زیر دیپلم، ۲۴ نفر دیپلم، ۷ نفر کاردانی و کارشناسی و ۱۶ نفر نیز کارشناسی ارشد و بالاتر بودند. در مطالعه حاضر، وضعیت جسمانی افراد شاکی شامل ۱۸ مورد فوتی، ۲۲ مورد نقص عضو، ۷ نفر در حال بهبودی و ۱۷ نفر بهبود یافته بودند (جدول ۱). از نظر نوع کمیسیون برگزار شده، تعداد ۳۸ مورد (۵۹/۳۸ درصد) از موارد بار اول استانی، تعداد ۲۴ مورد (۳۷/۵۰ درصد) از موارد مجدد استانی و ۲ مورد (۳/۱۲ درصد) نیز کمیسیون عالی ستادی بودند.

جدول۱- مشخصات دموگرافیک و وضعیت جسمانی افراد شاکی در پرونده‌های قصور پزشکی رادیولوژی ارجاع شده به پزشکی قانونی استان فارس طی سال‌های ۱۳۸۰ تا ۱۳۹۹ (n=٦٤)

متغیر		تعداد (درصد)
وضعیت تأهل	مجرد	۱۵ (۲۳/۴۳)
	متأهل	۴۹ (۷۶/۵۶)
گروه سنی افراد شاکی (سال)	۹-۰	۳ (۴/۶۸)
	۱۹-۱۰	۳ (۴/۶۸)
	۲۹-۲۰	۱۳ (۲۰/۳۱)
	۳۹-۳۰	۲۲ (۳۴/۳۷)
	۴۹-۴۰	۱۲ (۱۸/۷۵)
	۵۹-۵۰	۳ (۴/۶۸)
	۶۹-۶۰	۳ (۴/۶۸)
	۷۹-۷۰	۵ (۷/۸۱)
سطح تحصیلات	زیر دیپلم	۱۷ (۲۶/۵۶)
	دیپلم	۲۴ (۳۷/۵۰)
	کاردانی و کارشناسی	۷ (۱۰/۹۳)
	کارشناسی ارشد و بالاتر	۱۶ (۲۵/۰۰)
وضعیت جسمانی	فوتی	۱۸ (۲۸/۱۲)
	نقص عضو	۲۲ (۳۴/۳۷)
	در حال بهبودی	۷ (۱۰/۹۳)
	بهبود یافته	۱۷ (۲۶/۵۶)

از نظر تعداد اعضای شرکت کننده در کمیسیون‌های تخصصی پزشکی قانونی، ۳۸ مورد (۵۹/۳۷ درصد) از کمیسیون‌ها ۳ نفره، ۲۴ مورد (۳۷/۵۰ درصد) از کمیسیون‌ها ۵ نفره و ۲ مورد (۳/۱۲ درصد) از کمیسیون‌ها نیز ۷ نفره

[Downloaded from journal.rums.ac.ir on 2026-11-25]
[DOR: 20.1001.1.17353165.1401.21.10.7.2]
[DOI: 10.52547/jrums.21.10.1085]

برگزار گردیدند. در مطالعه حاضر، شغل متشاکی نیز مورد بررسی قرار گرفت که شامل ۴۷ مورد شکایت از پزشک (۷۵ درصد)، ۴ مورد (۶/۲۵ درصد) شکایت از تکنسین رادیولوژی، ۶ مورد (۹/۳۷ درصد) شکایت از پزشک و تکنسین به‌طور توأم و ۳ مورد (۴/۶۸ درصد) نیز شکایت از پزشکی و کادر درمان بیمارستان انجام شده بود.

در مطالعه حاضر، تعداد ۳۷ مورد (۵۷/۸۱ درصد) از پرونده‌های شکایت در نظام پزشکی استان نیز مطرح گردیده بودند. در مطالعه حاضر، سطح تحصیلات متشاکی نیز مورد بررسی قرار گرفت که بر این اساس، تعداد ۱ نفر (۱/۵۶ درصد) کاردانی و کارشناسی، ۵ نفر (۷/۸۱ درصد) کارشناسی ارشد و بالاتر و ۵۳ نفر (۸۲/۸۱ درصد) متخصص بودند. بر اساس نتیجه کمیسیون نیز تعداد ۳۸ پرونده (۵۹/۳۷ درصد) از موارد شکایت تبرئه و تعداد ۲۲ مورد (۳۴/۳۷ درصد) نیز محکوم گردیدند. در ۲ پرونده (۳/۱۲ درصد) تصمیم نهایی مشخص نگردیده بود. هم‌چنین، از نظر نوع مرکز درمانی، تعداد ۱۶ مورد (۲۵ درصد) از موارد در مطب خصوصی، تعداد ۳۸ مورد (۵۹/۳۷ درصد) در بیمارستان دولتی و تعداد ۱۰ مورد (۱۵/۶۰ درصد) از موارد نیز در بیمارستان خصوصی بود.

از نظر نوع مراجعه به مراکز درمانی نیز تعداد ۲۸ مورد (۴۳/۷۵ درصد) به‌صورت اورژانسی، ۲۸ مورد (۴۳/۷۵ درصد) به‌صورت سرپایی و تعداد ۸ مورد (۱۲/۵۰ درصد) از موارد به‌صورت انتخابی بوده است. در این مطالعه، از تعداد ۱۸ مورد فوتی (۲۸/۱۲ درصد)، تعداد ۱۶ مورد (۸۸/۸۸ درصد) محل فوت بیمارستان و تعداد ۲ مورد (۱۱/۱۱ درصد) نیز در منزل فوت کرده بودند. در مطالعه حاضر، نوع قصور پزشکی نیز بررسی گردید. در این مطالعه تعداد ۲ مورد (۳/۱۲ درصد) بی‌مبالاتی، تعداد ۱ مورد (۱/۵۶ درصد) بی‌احتیاطی، تعداد ۸ مورد (۱۲/۵۰ درصد) عدم مهارت، تعداد ۱ مورد (۱/۵۶ درصد) عوارض جانبی درمان و تعداد ۱۰ مورد (۱۵/۶۲ درصد) نیز عدم رعایت نظامات دولتی بوده است. در ۸ مورد (۱۲/۵۰ درصد) نیز قصور مرکب رخ داده بود.

در مطالعه حاضر، رشته تخصصی متشاکی نیز مورد بررسی قرار گرفت. بر این اساس تعداد ۵۶ مورد (۸۷/۵۰ درصد) از شکایات از متخصص رادیولوژی، ۱۴ مورد (۲۱/۸۷ درصد) از متخصص زنان، ۱ مورد (۱/۵۶ درصد) از متخصص قلب، ۱ مورد (۱/۵۶ درصد) از متخصص روماتولوژی و ۶ مورد (۱۰/۷۱ درصد) از جراحی بود.

بحث

قصور پزشکی خطای خدمت یا ارتکاب عمل اشتباه در برنامه‌ریزی یا اجرا تعریف می‌شود که باعث یک نتیجه و عارضه ناخواسته می‌شود. خطاهای پزشکی جزء مهم‌ترین علل مرگ و میر هستند که بایستی در فهرست مهم‌ترین علل مرگ و میر دنیا قرار بگیرند [۷]. در سال‌های اخیر نقش حرفه‌ای رادیولوژیست به دلیل اهمیت روزافزون در تشخیص و مدیریت بالینی بیمار تکامل یافته است. بنابراین، رادیولوژیست‌ها به طور فزاینده‌ای با وظایف و تعهدات جدید مواجه شده‌اند و آن‌ها را در معرض خطرات بالاتری از ادعاهای قانونی علیه آن‌ها قرار می‌دهد [۸].

در مطالعه حاضر، تعداد ۶۴ مورد شکایت از رادیولوژیست‌ها و کادر درمان دخیل مورد بررسی قرار گرفت که افراد شاکی

[Downloaded from journal.rums.ac.ir on 2026-11-25]
[DOR: 20.1001.1.17353165.1401.21.10.7.2]
[DOI: 10.52547/jrums.21.10.1085]

شامل ۴۰/۶۲ درصد مذکر و ۵۹/۳۷ درصد مؤنث بودند. در یک مطالعه، ۹۶ درصد از موارد قصور در بخش اورژانس اتفاق افتاده و ۴ درصد از آن‌ها در یک مرکز مراقبت فوری به وجود آمده بود. پزشکان بخش اورژانس در ۲۹ درصد، پزشکان متخصص در ۱۹ درصد، پزشکان هیئت مدیره ۴۶ درصد، فارغ‌التحصیلان آمریکایی در ۷۰ درصد و پزشکان تمام وقت در ۹۶ درصد موارد بودند. در ۶۶ درصد موارد، پزشکان ادعای قبلی وجود داشت. در ۶۵ درصد موارد بیش از ۱ متهم درگیر بودند و شایع‌ترین قصور، خطا در تشخیص (۳۹ درصد) بود [۹].

در مطالعه حاضر، از نظر وضعیت تأهل، ۷۶/۵۶ درصد متأهل و ۲۳/۴۳ درصد مجرد بودند. در یک مطالعه، رادیولوژی هشتمین تخصص محتمل بود که در یک ادعای قصور پزشکی دخیل بود. ادعاهای رادیولوژی بیشتر با صدمات با شدت بالا و متوسط همراه بود، شرایط سرپایی و ادعاهای مربوط به تشخیص (یعنی عدم تشخیص یا تشخیص تأخیری) بود. نسبت بالایی از ادعاهای مربوط به تشخیص سرطان بود. در مجموع ۶۲/۳ درصد از دعاوی رادیولوژی بدون پرداخت غرامت بسته شد. [۱۰].

خطاهای پزشکی در رادیولوژی از تکنیک ضعیف، نارسایی در درک، کمبود دانش و قضاوت نادرست ناشی می‌شوند. هر رادیولوژیست باید منابع خطا در رادیولوژی تشخیصی و همچنین عناصر سهل انگاری را که اساس دعوای قصور را تشکیل می‌دهد، درک کند [۱۱]. در مطالعه حاضر، طبق نتیجه نهایی کمیسیون تخصصی پزشکی قانونی، غالب موارد شکایت تبرئه گردیدند. در این مطالعه، غالب پرونده‌های مورد بررسی مربوط به بیمارستان‌های دولتی بود که غالباً به‌صورت اورژانسی به آن‌جا مراجعت نموده بودند. هم‌چنین، اغلب موارد فوتی در بیمارستان فوت کرده بودند. در کشور ما بیمارستان‌های دولتی به سبب جایگاه علمی و نیز هزینه‌های تشخیص و درمان از اقبال عمومی بیشتری برخوردار هستند. به همین سبب فراوانی پرونده‌ها و نیز به تبع آن قصور پزشکی در آن‌ها بیشتر از سایر مراکز تشخیصی و درمانی می‌باشد [۱۲].

در یک مطالعه، ۶۳/۵۰ درصد از موارد مربوط به واخواهی جرایم بوده و بیش از نیمی از آن‌ها مربوط به مداخلات غیر جراحی بوده است. پرسنل درمانی در این مطالعه در ۴۶/۱۰ درصد موارد دچار قصور گردیده بودند [۱۳]. در مطالعه حاضر، فراوان‌ترین نوع قصور پزشکی عدم رعایت نظامات دولتی و پس از آن عدم مهارت بود، به این صورت که فرد بدون داشتن صلاحیت‌های لازم و دقت کافی اقدام به تشخیص و یا درمان کرده بود. نکته قابل توجه در این مطالعه فراوانی قصور مرکب از دو یا چند نوع خطا بود.

یکی از محدودیت‌های مطالعه حاضر، دست‌یابی به تمامی موارد شکایت از قصور پزشکی بود که با پی‌گیری‌های دقیق و رعایت پروتوکل دقیق جستجوی محتوایی در بین پرونده‌های کمیسیون قصور پزشکی، موارد مربوط به قصور پزشکی در زمینه رادیولوژی یافت گردید. پیشنهاد می‌گردد که بررسی عوامل تأثیرگذار بر بروز قصور پزشکی از دیدگاه پزشکان و کادر درمان طی یک مطالعه آینده‌نگر و مبتنی بر پرسش‌نامه استاندارد با در نظر گرفتن نقطه نظرات و دیدگاه شاکی و افراد متهم مورد بررسی و تحلیل قرار گیرد.

[Downloaded from journal.rums.ac.ir on 2026-11-25]
[DOR: 20.1001.1.17353165.1401.21.10.7.2]
[DOI: 10.52547/jrums.21.10.1085]

نتیجه‌گیری

بر اساس یافته‌های مطالعه حاضر، فراوان‌ترین نوع قصور عدم رعایت نظامات دولتی و قصور مرکب بود که می‌توان آن را ناشی از عدم اطلاع و دانش کافی از قوانین در این زمینه و پیامدهای حقیقی ناشی از قصور پزشکی دانست. با این حال، تمامی موارد شکایت مطرح شده منجر به محکومیت و تأیید قصور پزشکی نمی‌گردد. طبق یافته‌های حاصل از این مطالعه، قصور پزشکی در رشته تخصصی رادیولوژی ممکن است منجر به آسیب‌های غیر قابل جبران برای بیمار و حتی مرگ وی شود. بنابراین، برگزاری دوره‌های آموزشی پزشکی قانونی ویژه پزشکان و کادر درمان جهت آشنایی با حقوق بیمار و جوانب حقوقی قصور پزشکی و آگاه‌سازی بیماران و همراهان بیمار از جوانب قانونی و حقوقی امور پزشکی و درمانی توصیه می‌گردد.

تشکر و قدردانی

نویسندگان مقاله حاضر از همکاری پرسنل و واحد کمیسیون اداره کل پزشکی قانونی استان فارس در جهت جمع‌آوری داده‌های مورد نیاز کمال تشکر و قدردانی به عمل می‌آورند.

References

[1] Shi G, Liu N, Yu X, Zhang H, Li S, Wu S, et al. Bibliometric analysis of medical malpractice literature in legal medicine from 1975 to 2018: Web of Science review. *JFLM* 2019; 66: 167-83.

[2] Haslett JJ, Genadry L, Zhang X, LaBelle LA, Bederson J, Mocco J, et al. Systematic review of malpractice litigation in the diagnosis and treatment of acute stroke. *STR* 2019; 50(10): 2858-64.

[3] Tarkiainen T, Turpeinen M, Haapea M, Liukkonen E, Niinimäki J. Investigating errors in medical imaging: medical malpractice cases in Finland. *InImag* 2021; 12(1): 1-10.

[4] Branach CS, Brown RK, Juip RA, Pignotti AD, Duszak R. The medical malpractice deposition: a review for radiologist-defendants. *AJR* 2021; 217(5): 1232-8.

[5] Elliott R, Camacho E, Campbell F, Jankovic D, St James MM, Kaltenthaler E, et al. Prevalence and economic burden of medication errors in the NHS in England. Rapid evidence synthesis and economic analysis of the prevalence and burden of medication error in the UK. *EMD* 2018; 13(10): 93-107.

[Downloaded from journal.rums.ac.ir on 2026-11-25]
[DOR: 20.1001.1.17353165.1401.21.10.7.2]
[DOI: 10.52547/jrums.21.10.1085]

[6] W Hulson O. Litigation claims in relation to radiology: what can we learn? *ClRad* 2018; 73(10): 893-901.

[7] Imanzadeh A, Pourjabbar S, Mezrich J. Medicolegal training in radiology; an overlooked component of the non-interpretive skills curriculum. *ClImag* 2020; 65: 138-42.

[8] Berlin L. Fear of being fired for malpractice and failing up. *JACR* 2021; 18(3): 491-2.

[9] Myers LC, Einbinder J, Camargo Jr CA, Aaronson EL. Characteristics of medical malpractice claims involving emergency medicine physicians. *JHRM* 2021; 41(1): 9-15.

[10] Medress ZA, Jin MC, Feng A, Varshneya K, Veeravagu A. Medical malpractice in spine surgery: a review. *NeurFoc* 2020; 49(5): E16.

[11] Villalobos A, Horný M, Hughes DR, Duszak Jr R. Associations over time between paid medical malpractice claims and imaging utilization in the United States. *JACR* 2021; 18(1): 34-41.

[12] Kalani N, Hatami N, Zarenezhad M, Doroudchi A, Foroughian M, Raeyat DE. A systematic review and meta-analysis of medical malpractice studies in Iran. 2021.

[13] Schaffer AC, Yu-Moe CW, Babayan A, Wachter RM, Einbinder JS. Rates and characteristics of medical malpractice claims against hospitalists. *JHM* 2021; 17(7): 390-6.

[Downloaded from journal.rums.ac.ir on 2026-11-25]
[DOR: 20.1001.1.17353165.1401.21.10.7.2]
[DOI: 10.52547/jrums.21.10.1085]

Review of the Trend of Complaint Files Against Radiology Specialists and Involved Medical Staff Referred to the Forensic Medicine of Fars Province During the Years 2001 to 2020: A Short Report

Sepideh Sefidbakht[1], Mohammad Zarenezhad[2], Milad Ghasrifard[3], Alireza Doroudchi[4], Homayoun Hosseininezhad[5], Saeid Gholamzadeh[6]

Received: 30/11/22 Sent for Revision: 13/12/22 Received Revised Manuscript: 07/01/23 Accepted: 08/01/23

Background and Objectives: Medical malpractice as professional negligence may cause injury or death of the patient. The purpose of this study was to investigate the cases of complaints against radiology specialists and medical staff referred to Fars Province General Administration of Forensic Medicine.

Materials and Methods: In this descriptive study, all cases of medical malpractice complaints in the specialized field of radiology from 2001 to 2020 referred to Fars Province General Administration of Forensic Medicine were investigated. Descriptive statistics were used to report the findings.

Results: In the present study, there were 64 complaints. According to the results of the commission, 38 cases (59.37%) were acquitted, and 22 cases (34.37%) were convicted. In terms of type of malpractice, 10 cases (15.62%) were non-observance of government rules followed by compound malpractice occurred in 9 cases (14.06%).

Conclusion: In the present study, the most frequent types of malpractice were failure to comply with government systems and compound malpractice.

Key words: Malpractice, Radiology, Forensic medicine, Fars province

Funding: This study did not have any funds.

Conflict of interest: None declared.

Ethical approval: The Ethics Committee of Legal Medicine Organization approved the study (IR.LMO.REC.1399.008).

How to cite this article: Sefidbakht Sepideh, Zarenezhad Mohammad, Ghasrifard Milad, Doroudchi Alireza, Hosseininezhad Homayoun, Gholamzadeh Saeid. Review of the Trend of Complaint Files Against Radiology Specialists and Involved Medical Staff Referred to the Forensic Medicine of Fars Province During the Years 2001 to 2020: A Short Report. *J Rafsanjan Univ Med Sci* 2023; 21 (10): 1085-92. [Farsi]

1- Associate Prof., Medical Imaging Research Center, School of Medicine, Shiraz University of Medical Sciences, Shiraz, Iran
2- Legal Medicine Research Center, Legal Medicine Organization, Tehran, Iran, ORCID: 0000-0003-3407-8167
(Corresponding Author) Tel: (0713) 6324100, Fax: (0713) 6324100, E-mail: zarenezhad70@gmail.com
3- Medical Student, School of Medicine, Shiraz University of Medical Sciences, Shiraz, Iran
4- Legal Medicine Research Center, Legal Medicine Organization, Tehran, Iran
5- Legal Medicine Research Center, Legal Medicine Organization, Tehran, Iran
6- Legal Medicine Research Center, Legal Medicine Organization, Tehran, Iran

[Downloaded from journal.rums.ac.ir on 2026-11-25]

[DOR: 20.1001.1.17353165.1401.21.10.7.2]
[DOI: 10.52547/jrums.21.10.1085]